

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Epistolarvm [epistolarum] D. Philippi Melanchthonis
Farrago**

Melanchthon, Philipp

Basileae, 1565

VD16 -M3220

Henricvs Claviger obergebricensis, Ioanni Manlio

[urn:nbn:de:bsz:31-312770](#)

HENRICVS CLAVIGER OBER-
gebricensis, Ioanni Manlio
S. D. P.

LIteras tuas, humanissime Manli, tā-
quā frater honorandissime, ad me
missas, suavitatis & officij plenas, acce-
pi, easq; summa cum uoluptate perlegi;
quibus me de tuo ad exteris nationes
itinere & labore suscepso in colligendis
doctorum, præsertim D. Philippi episto-
lis, reddis certiorem. Quòd mihi uehe-
menter fuit gratum. Et Deum assiduis
meis uotis & ardentibus gemitibus pre-
cor, non desistam, ut te præsidio & excu-
bis castorum Angelorum septū & mu-
nitum, in tam difficiili, longa, æstuosa &
puluerulenta uia clementer protegat, et
ab omnibus malis defendat & custodi-
at, iuxta Psalmi dictū: Angelis suis man-
dauit de te, ut custodiant te in omnibus
uijs tuis. Deinde à te maximopere pro
nostra summa coniunctione, tuaq; sin-
gulari humanitate etiam atque etiā pe-
to & quæso, ut tuum opus inchoatum,
plurimis utile & necessarium profutu-
rum, absoluas, ad optatumq; finem per-
ducas, ac nobis animo libentiss. quam-

* 5 primū

EPISTOLA

primum communices. Sunt enim non pauci præstantissimi uiri, multarum rerum usu & experientia ualentes, à quibus tua Collectanea superiori anno in lucem edita, audiē emuntur & arripiuntur: modò si plura exemplaria aduehescerentur. Quæ ergo promittis, eodem desiderio & cupiditate expectamus & desideramus. Nec maleuolorum sycophantij & obtrectationibus, quibus tuam candidam famam denigrare conantur, summaq; animi uirium contentione student, moueare. Optimè enim nosti, Socratem nec Aristophanis illusione, nec Anyti proditione, nec Meliti accusacione, nec iudicium peremptione, postremò nec inuidorum omnium conflata calamnia absorptum: sed multo magis sua morte immortalē esse factū. Sic aut ait: ἀνοίσαι τις θύματα, βλάψαι γέγονατα. Viuit igitur Socrates, & triūphat magna cum gloria: quando aduersariorū suorum memoria uel extincta est funditus, uel scintilla in cinere cum ignominia iacet. Idem uerè de te dici posse, mihi omnino persuadeo: quia semper non menque tuum, laudesque, etiam inui-

tia

D E D I C A T O R I A.

tis Zoilis, maneabunt. Scripsisse & epigramma, quod à me hactenus multis precibus flagitasti, nisi multis & ferè innumerabilibus negocijs, quæ meum animum diuersetrahūt, de quibus iam non est tempus scribendi, fuisse impeditus. Sed tamen uolui amico ueteri & singulari gratificari, moremq; gerere. Composui igitur breue carmen, quod ad te curo perferri. Et spero te pro tua in me benevolentia, studium meū esse approbaturū, quantūvis nulla sit meorū carminū uel gratia, uel elegātia. Plura litteris cōmittenda hoc periculofissimo té pore non putaui, pr̄sertim cum nusquā tuta fides, pietasq; sit. Sed tu, quòd desiderio & petitioni tuæ nūc quidē satisfare non potui, ut par erat, mihi da ueniam: ac tuum Henricum Clauigerum, non alio erga te animo esse, quām semper fuerit, tibi persuade. Bene & feli-citer in Christo uale: & me, quod facis, amare perge. Datæ in arce Mansfeld, se stinanter, idibus Iunij: quo die ante annos 14 clarissimus uir, Ioannes Spangenbergius, piæ & sanctæ memoriae, Ecclesiarum Dei in inclyto comitatatu Mansfeldensi

I EPISTOLA.

feldensi fidelissimus superintendens;
deq; alijs Ecclesijs optimè meritus, Isle
biæ ex hac æruminosa uita est euo-
catus: Anno salutis nostræ

M. D. LXIII.